

УДК 378.016:792.8:004

DOI 10.31654/2663-4902-2026-PP-2-218-226

Ростовська Ю. О.

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри музичної педагогіки та хореографії
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя
rostovskaya.ya@ndu.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0002-0910-117X>

**ЦИФРОВІ СТРАТЕГІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ
МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ-ХОРЕОГРАФІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

У статті досліджено модернізацію методологічних засад підготовки викладачів хореографії в умовах цифровізації освіти. Актуальність зумовлена потребою трансформації змісту навчання через інтеграцію цифрових технологій як фундаменту фахового становлення. Метою роботи є аналіз шляхів удосконалення методичної підготовки майбутніх хореографів у вищій школі. Автором систематизовано концептуальні підходи до проблеми, диференційовано традиційний та цифровий інструментарій, обґрунтовано доцільність впровадження інноваційних ресурсів. Результати дослідження підтверджено високим рівнем підготовки студентів під час практики та атестації. Практичне значення полягає у систематизації цифрових стратегій для оновлення навчальних програм і методичних розробок у галузі хореографічної освіти.

Ключові слова: хореографічна освіта, методична підготовка, модернізація вищої освіти, цифровий інструментарій, інформаційно-комунікативні технології.

Постановка проблеми. Одним із пріоритетних завдань сучасної хореографічної освіти є вдосконалення методичної підготовки майбутніх викладачів хореографії у вищій школі. Актуальним стає перегляд усталених підходів до професійної підготовки фахівців, що сприяє активній інтеграції в освітній процес інноваційних цифрових технологій. Це створює передумови для підвищення можливостей викладання та якості занять у закладах вищої освіти. А також робить навчання більш гнучким та адаптивним до реалій сучасності.

Відповідно до викликів часу інформаційно-комунікаційні технології виступають необхідною складовою професійної підготовки майбутніх педагогів-хореографів. Вони суттєво розширюють можливості оволодіння фаховою методикою, сприяють взаємодії викладача вищої школи і здобувача, модернізують традиційні моделі викладання, слугуючи діалогічності навчання та професійній орієнтованості.

Новітні стратегічні підходи до методичної підготовки майбутнього педагога-хореографа дають можливість модернізувати освітній процес у вищій школі відповідно до викликів сучасності. Впровадження інноваційних цифрових освітніх ресурсів під час воєнного стану, окупації українських територій та внутрішніх переміщень закладів дозволяє підтримувати непереривність освітнього процесу у вищій школі та є запорукою результативної підготовки нового покоління викладачів хореографії.

Системна інтеграція персональних цифрових пристроїв в освітнє середовище забезпечує широку доступність до світового інформаційного простору. Це суттєво розширює візуально-інформаційну базу самопідготовки майбутнього викладача, забезпечуючи умови для ґрунтовного опанування теоретичних знань. Окрім того, завдяки інформаційно-комунікаційним технологіям відбувається процес його національно-культурного самовизначення через глибоке вивчення національної хореографічної спадщини [2, с. 53].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На сучасному етапі цифровізація професійної підготовки фахівця хореографії перебуває на етапі накопичення досвіду порівняно з провідними закордонними закладами вищої освіти. Водночас українські науковці у галузі хореографічної педагогіки ґрунтовно аналізують шляхи та стратегії модернізації фахової підготовки майбутніх спеціалістів.

Так, ряд дослідників приходять до висновку, що дистанційне навчання у хореографічній освіті може бути якісним тільки у поєднанні з традиційною практичною підготовкою в умовах танцювального класу. Такі погляди висвітлено у працях О. Барабаш, С. Куценко, Н. Кривунь, О. Мартиненко, Ю. Тараненко, О. Пастухова та ін.

Низка українських науковців у своїх працях розглядали питання фахової підготовки майбутніх хореографів у контексті цифровізації мистецької освіти. Зокрема, Н. Добролюбова досліджувала динаміку цифрового професійного становлення майбутніх викладачів хореографії та їх готовність до застосування інформаційно-комунікативних технологій у майбутній педагогічній діяльності; Ю. Сивоконь у авторстві з М. Печененко аналізували оптимізацію процесу викладання класичного танцю через впровадження в освітній процес інноваційних технологій; науковці С. Говорченко, П. Горголь вивчали інтеграцію цифрового інструментарію у навчальний процес та сучасні інноваційні тенденції хореографічної освіти.

Однак, ключове питання оптимізації методичної підготовки майбутнього педагога-хореографа у закладах вищої освіти шляхом використання цифрового інструментарію залишається не достатньо розкритим. Передусім, у контексті розробки такої методичної системи, яка б ефективно поєднувала специфіку викладання хореографії із функціоналом сучасних онлайн-платформ.

Мета статті полягає у комплексному аналізі шляхів модернізації фахової підготовки майбутніх викладачів хореографії у закладах вищої освіти через застосування інноваційного цифрового інструментарію.

Виклад основного матеріалу. На сучасному етапі вища мистецька освіта України проходить крізь призму кардинальних трансформацій. У контексті масштабної цифровізації культурного та освітнього простору постає нагальна потреба у переосмисленні методичної підготовки педагога-хореографа нової генерації, який би вирізнявся концептуальною гнучкістю, креативністю підходів; досконало володів методологією використання як цифрових, так і освітніх технологій; мав сформовані міждисциплінарні компетентності; виявляв емоційний інтелект та був науковцем-виконавцем.

Зміст методичної підготовки сучасного фахівця хореографічної освіти має бути націлений на ефективне формування його викладацьких компетентностей, які б поєднували у собі академічні знання із навичками практичної реалізації навчання. Вважаємо, що професійна ідентифікація майбутнього викладача потребує виходу за межі механічної трансляції танцювального матеріалу. Вища школа покликана виховати такого педагога-хореографа, який розглядає хореографічне мистецтво як засіб розвитку особистості, гармонійно поєднуючи методичну підготовку із філософським усвідомленням своєї місії у сучасному світі.

Згідно із Законом України «Про вищу освіту» (ст.1, п.1, підп.13) компетентність трактується як *«здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистісних якостей»* [5]. Тобто, компетентність майбутнього педагога-хореографа – це не просто об'єм знань, отриманих у вищій школі, а його здатність професійно реалізуватися, спираючись на власні погляди, переконання та ціннісні орієнтири.

Чинні в Україні Стандарти вищої освіти за спеціальністю 024 «Хореографія» як для першого (бакалаврського), так і для другого (магістерського) рівнів, чітко вказують

на обов'язковість формування викладацьких компетентностей. Досягнення визначених програмних результатів передбачає на готовність випускника до фахової педагогічної роботи в освітньому та культурно-мистецькому просторі.

Так, у Стандарті для першого (бакалаврського) рівня акцент робиться на технологічній готовності викладання та володінні базовим інструментарієм. Інтегральною компетентністю визначено *«Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у хореографії, мистецькій освіті, виконавській діяльності, що передбачає застосування певних теорій та методів хореографічного мистецтва...»* [6], що є свідченням того, що методична підготовка є невід'ємною частиною фаху.

Спеціальні компетентності, зазначені у Стандарті, передбачають формування у бакалаврів-хореографів здатностей реалізувати міждисциплінарні зв'язки у початковій та фаховій передвищій хореографічній освіті; впроваджувати та проектувати інноваційні освітні технології у мистецькій галузі; розвиток їх інтелектуально-креативних спроможностей для вирішення фахових проблем; оволодіння ними діагностичним та розвивальним інструментарієм у хореографічній освіті з урахуванням вікової психофізіології (СК 5, 6, 7, 13) [6].

Стандарт для другого (магістерського) рівня вищої освіти зміщує фокус на науково-дослідницьку, інноваційну та управлінську діяльність майбутнього фахівця. Це вимагає від випускника магістратури вміння не лише транслювати існуючі методики викладання хореографії, а й створювати нові. Тому науково-методична підготовка стає визначальним вектором формування фахових компетентностей майбутнього педагога.

Також відповідний стандарт передбачає формування здатностей генерувати нові ідеї, вирішувати дослідницькі, організаційні проблеми у фаховій діяльності; забезпечувати високу якість організації та впровадження освітнього процесу у ЗВО; розробляти та реалізовувати інноваційний методичний інструментарій у хореографічній освіті; моделювати індивідуальні стратегії навчання; методичне проєктування хореографічних освітніх компонентів; забезпечувати організацію та функціонування хореографічного колективу (ЗК 2, СК 2, 5-8, 13) [7].

Відповідно, вища хореографічна освіта України на сьогоднішньому етапі ставить за мету виховання універсального педагога. Основний акцент робиться на інтеграції фундаментальних знань про стилі та еволюцію танцю з ґрунтовною методичною підготовкою, що виступає базисом для практичних навичок художньої інтерпретації. Випускники закладів вищої освіти мають не лише технічно володіти тілом, а й глибоко розуміти емоційну природу хореографічного мистецтва, виявляти креативність та бути готовим до дидактичних інновацій [8, с. 33].

Фундаментальним чинником результативності освітнього процесу у закладах вищої освіти виступає методичне забезпечення. Професійна компетентність майбутнього викладача у галузі хореографії передбачає вільне володіння різними методами навчання для їх варіативного застосування у відповідності до конкретних дидактичних цілей. Поєднання навчального матеріалу із сукупністю методів формуватиме галузеву методику, критерієм ефективності якої є рівень реалізації заздалегідь визначеної освітньої мети [8, с. 38].

Сьогодні завдяки стрімкому розвитку технологій традиційна методика викладання хореографії у вищій школі зазнає суттєвої модернізації. Використання інноваційних цифрових ресурсів у освітньому процесі стає необхідним засобом для проведення занять з фахової методики, як лекційних так і практичних. Це уможливує залучення викладачем закладу вищої освіти під час аудиторних занять навчального медіаконтенту та візуального ілюстративного ряду замість традиційного вербального опису танцювальних рухів. Така практика дозволить суттєво активізувати засвоєння здобувачами-хореографами навчальних знань та розвиватиме аналітичне мислення майбутнього педагога.

Загалом, у реаліях сьогодення відбувається досить динамічна трансформація педагогічних стратегій у професійній підготовці фахівців хореографічного профілю. Українська дослідниця Кривунь Н. зазначає, що тотальна диджиталізація академічного середовища стимулювала вищу школу до зміни традиційного формату навчання на дистанційний. Подібне дозволило впроваджувати інформаційно-комунікаційні технології у процес фахового становлення майбутніх спеціалістів-хореографів. Завдяки цьому стало можливо реалізувати різноманітні нестандартні форми проведення занять або апробувати провідні педагогічні методики та мультимедійні розробки, оптимізовані відповідно до умов невизначеності [3, с. 157].

Готуючи цей матеріал, ми звернули увагу на публікацію О. Пастухова «Хореографічна освіта онлайн: за і проти», у якій автор аналізує переваги і перспективи хореографічної освіти у дистанційному форматі. Про інтерес до цієї проблематики свідчать систематизовані науковцем дослідження багатьох закордонних учених: Л. Емерсона, Б. Маккейна, А. Сігала, Дж. Віталє, К. Фаджо та багатьох ін.

У своїй науковій праці О. Пастухов наводить експериментальне дослідження, яке проводили науковці з Нової Зеландії (Університет Массейн) Л. Емерсон і Б. Маккейн. Вони здійснили порівняльний аналіз традиційного та онлайн-навчання. За результатами їх напрацювань виявилось, що здобувачі, які навчалися очно, продемонстрували на 24 % вищі показники від тих, хто навчався дистанційно. У висновку дослідники висловили власні сумніви з приводу обґрунтованості переходу закладів вищої освіти до онлайн чи змішаного навчання, хоча чітко не встановили причини таких результатів.

Разом з тим, напрацювання С. Райана, Дж. Кауфмана, Д. Грінхауза засвідчують, що показники якості навчання здобувачів, які отримували освіту у змішаному форматі, такі ж самі, які у здобувачів традиційних форм навчання, якщо не вищі. Автор статті, на якій ми зосередили свою увагу, підсумував аналіз поглядів численних науковців щодо сучасної онлайн-освіти, зазначаючи, що більшість з них все ж вважають її не лише актуальною, а й за певних обставин результативнішою за традиційну. Головною умовою має стати мотивація здобувача та його спрямованість на кінцевий результат [4, с. 56].

О. Пастухов зазначає, що ефективність синхронного навчання (через Skype, Googl Meet, Zoom та інші цифрові платформи) зростає за рахунок того, що здобувачі занурюються у віртуальні навчальні ситуації. А це дозволяє відпрацювати їх компетентності у ігровому або модельному форматі. До того ж, онлайн-формат надає можливість здобувачам у гнучкому режимі спілкуватися із викладачем. Також зручніше працювати із навчальним матеріалом – його досить легко і швидко актуалізувати через пошукові системи.

Наукові розвідки свідчать про лояльність студентської молоді до онлайн-навчання через його інноваційність і технологічну простоту. Важливим ще є інклюзивність цього формату, оскільки він дозволяє залучати до навчання здобувачів, які перебувають у віддалених локаціях та обмежені у можливості традиційного навчання [4, с. 58].

Хотілося б відмітити, що сьогодні хореографічна освіта все ще залишається достатньо консервативною. Викладачі вищої школи звикли проводити аудиторні заняття у танцювальних залах чи лекційних класах. Однак багато хто вже починає усвідомлювати, що інноваційні цифрові ресурси не підмінюють хореографічне мистецтво, а, навпаки, виступають сильним засобом, який дозволяє мистецькій освіті ставати більш гнучкою. Використання навчального медіаконтенту перетворює методичну підготовку майбутніх викладачів хореографії на активний та насичений процес. Завдяки поєднанню інтерактивності та візуалізації в освітньому процесі відбувається більш ґрунтовне засвоєння фахових знань і забезпечується формування стійких професійних компетентностей.

Поєднання віртуальної реальності та ігрових елементів з класичними методами навчання стає більш живим і динамічним. Це значно підвищує концентрацію уваги

здобувача, стимулює у нього навички активного слухання та дозволяє раціональніше використовувати навчальний час, демонструючи ефективність сучасної професійної підготовки [4, с. 59-30].

Ми поділяємо думку дослідниці Ю. Тараненко, що синтез інноваційних цифрових технологій у вищій хореографічній освіті дозволяє готувати фахівців нового покоління, чий професіоналізм повністю відповідає сучасним трендам та запитам роботодавців. Фундаментом такої підготовки виступає впровадження компетентнісного підходу, який передбачає використання потенціалу суміжних галузей, технологічне оновлення методичної бази, спрямованість освітнього процесу на саморозвиток майбутнього педагога-хореографа, гнучкість освітніх траєкторій та створення безперешкодного доступу до освітніх ресурсів [10, с. 126].

До того ж, впровадження інноваційних цифрових технологій в освітнє середовище вищої школи відкриває перспективи для розвитку під час навчання цифрової грамотності майбутніх викладачів хореографії. Так, використання різних електронних ресурсів допомагає здобувачам не тільки ефективніше засвоювати академічні знання, а й формувати у них цифрові компетентності, які вони зможуть успішно впроваджувати у свою майбутню педагогічну діяльність.

Окремий фокус на формуванні цифрових навичок керівників хореографічних колективів робить науковець С. Говорченко, зазначаючи, що майбутні педагоги та балетмейстери виховуватимуть підрастаюче покоління, яке розвивається у цифровому просторі. Сьогодні спостерігається значне зростання попиту на інноваційні формати творчої діяльності, такі як: впровадження дистанційних методів сценічної презентації, розробка хореографічного контенту для цифрових платформ, створення онлайн-майданчиків для підтримки незалежних митців [1].

Дослідник у своїх роботах зазначає, що сучасна українська мистецька спільнота доводить у теорії і на практиці ефективність цифрових технологій та розглядає їх як важливі передумови для підвищення мотивації здобувачів-хореографів та результативності їх навчання у вищій школі. Застосування у фаховій підготовці різноманітних мультимедійних технологій виступає важливим чинником розвитку самостійності та креативності майбутніх педагогів-митців.

Доведено, що такий підхід дозволяє залучати до творчої діяльності навіть пасивних учасників освітнього процесу, суттєво підвищуючи їхню активність. Ці спостереження вітчизняних науковців збігаються із міжнародним досвідом. Так, використання цифрових ресурсів робить навчання хореографії живим і наочним. Для сучасних здобувачів, які багато часу проводять у смартфонах, саме такий інтерактивний формат освіти є найбільш зрозумілим і природним [1].

Дослідниця Н. Добролюбова бачить цифровізацію вищої освіти як кардинальне оновлення навчально-методичного забезпечення, коли перевага надається електронним ресурсам, а навчальний процес переміщується у дистанційну площину. Зазначене дозволяє адаптувати хореографічну освіту до потреб здобувачів та академічної спільноти вищої школи в умовах воєнного стану [2, с. 43]. Авторка конкретизує ключові питання цифровізації навчання, виокремлюючи індивідуально-орієнтований підхід та використання інтерактивних форм контролю задля об'єктивного оцінювання фахових досягнень здобувачів-хореографів.

Не менш важливим, на її думку, є створення умов для самоконтролю та професійного самовираження, забезпечення ілюстративності навчання шляхом розробки моделей та симуляцій практичних ситуацій; розробка електронних дидактичних засобів, що враховують специфіку хореографічного мистецтва; відкритий доступ до глобальної бази даних. А також формування у майбутнього фахівця варіативності мислення та активізація креативної прозорливості [2, с. 47–48].

Ми повністю поділяємо тезу науковиці про те, що використання цифрового інструментарію та різноманітних електронних ресурсів на заняттях з фахової методики досить позитивно впливає на формування професійної свідомості здобувачів,

стимулюючи їхню готовність до інноваційного навчання та значно підвищуючи якість передачі знань майбутнім учням.

Н. Добролюбова підкреслює, що використання в освітньому середовищі цифрового навчального контенту (електронних посібників, відеоматеріалів, фонограм, спеціалізованих сайтів) забезпечить ґрунтовне розкриття специфічних аспектів хореографічної освіти та вмотивує здобувачів до систематичного розширення свого професійного кругозору. До того ж, інноваційні аудіовізуальні та мультимедійні засоби суттєво активізують пізнавальні можливості студентства [2, с. 49].

Дослідниця визначає низку умов, які підвищують ефективність використання дидактичного забезпечення у процесі методичної підготовки майбутнього фахівця, а саме: вікова та психофізична відповідність здобувачів-хореографів; широкий спектр засобів навчання; відповідність освітнім завданням. У цьому контексті важливого значення набувають вимоги щодо наочності та зрозумілості надання фахової інформації. Використання мультимедійних технологій допомагає краще засвоювати навчальний матеріал порівняно із традиційним монологічним викладом [2, с. 52].

Важко не погодитися, що модернізація вищої хореографічної освіти вимагає перегляду консервативних методів викладання. Класична модель підготовки майбутніх викладачів потребує сьогодні концептуальної трансформації шляхом інтеграції у навчальний процес інноваційних цифрових ресурсів. Локальне цифрове середовище закладів вищої освіти надає науково-педагогічним працівникам авторизований доступ до цифрових бібліотечних ресурсів, актуалізуючи потреби у саморозвитку. Методичний доробок закладу стає вихідною точкою для моделювання інноваційних мультимедійних видань з фахових дисциплін хореографічного циклу [2, с. 53].

Ще раз зазначаємо, що у системі хореографічної освіти й досі спостерігається переважання традиційних дидактичних моделей. Цифровізація хореографічної галузі нараз не має системного характеру і поступається усталеним методикам безпосередньої взаємодії викладача хореографії зі здобувачами. Разом з тим, роль сучасних технологічних рішень у забезпеченні якісно нового рівня підготовки здобувачів та їхніх навчальних досягнень є давно підтвердженим фактом. Цифровий інструментарій перетворює хореографічну освіту у вищій школі на цікавий процес, що стимулює студентську молодь до нових досягнень, активізуючи їх пізнавальну діяльність, підвищуючи продуктивність навчання та забезпечуючи міцне закріплення методичної бази у довгостроковій перспективі [4, с. 59].

До того ж, використання цифрового інструментарію для оволодіння фаховою методикою сприяє модернізації професійного мислення майбутніх спеціалістів у галузі хореографії, формуючи їхню здатність до впровадження освітніх інновацій та покращуючи рівень передачі знань майбутнім учням. Застосування профільних відеоресурсів у освітньому просторі дозволяє деталізувати технічні особливості хореографічного мистецтва, активізуючи внутрішнє бажання здобувачів до самореалізації у професії педагога [2, с. 48-49].

Впровадження в освітній процес платформ Zoom та Google Meet трансформувалося із звичного інструменту забезпечення безперервності навчання на стратегічний ресурс глобальної інтеграції вищої школи. Це сприяло імплементації українських стандартів хореографічної освіти у світову освітню систему. Цифровізація навчання забезпечила ефективні умови для прямого залучення світових майстрів хореографічного мистецтва до вітчизняних освітніх програм, що змінило саме поняття мобільності та дозволило майбутнім викладачам хореографії інтегрувати міжнародний практичний досвід у власну професійну діяльність [8, с. 305].

Висновки та перспективи подальших розвідок. Нині вища школа України адаптується до нових суспільно-політичних та безпекових викликів життя. Критичні обставини, в яких перебуває країна, стали потужним поштовхом для технологічного переоснащення всього освітнього процесу. Великою перевагою цифрового інструментарію є активізація за його допомогою безперервного професійного становлення

майбутніх фахівців хореографії. Інтеграція у різні онлайн-спільноти з активним обміном креативними ідеями, з обговореннями освітніх проблем, із участю здобувачів у мистецько-педагогічних заходах разом із однодумцями також дуже сприяє процесу підготовки викладача хореографії.

Рівень методичної підготовки майбутніх педагогів у закладах вищої освіти безпосередньо залежить від якісних характеристик навчально-методичного матеріалу та від того, на скільки він адаптований до використання у межах дистанційних платформ. Це дозволить формувати сучасного викладача хореографії із значним інноваційним потенціалом, який гармонійно поєднує у собі виконавську та методичну грамотність, готовий до безперервного професійного саморозвитку.

Проведене дослідження не вичерпує усіх аспектів проблеми оптимізації теоретико-методичної підготовки фахівця хореографії. Вважаємо, що стратегічного значення для формування викладацьких компетентностей майбутніх педагогів-хореографів набуває аспект методичної підготовки в умовах кризових станів, де пріоритетним стає розвиток емоційного інтелекту та стресостійкості сучасного професіонала.

Список використаних джерел

1. Говорченко С. Цифрові інструменти в освітньому процесі хореографії: інтеграція у вищу мистецьку освіту. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2025. № 21. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.16741666>
2. Добролюбова Н. В. Формування готовності майбутніх викладачів хореографії до застосування інформаційно-комунікативних технологій у професійній діяльності : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Харків, 2021. 288 с.
3. Кривунь Н. Використання цифрових технологій під час підготовки майбутніх фахівців мистецького напрямку в умовах онлайн-навчання. *Теоретико-методологічні аспекти фахової підготовки майбутніх учителів мистецьких дисциплін: здобутки, проблеми та перспективи* : колективна монографія / за ред. А. І. Омельченко. Львів-Торунь : Liha-Pres, 2025. С. 155–168.
4. Пастухов О. А. Хореографічна освіта онлайн: за і проти. *Вісник Національної Академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2022. № 4. С. 55–60.
5. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 29.03.2026).
6. Про затвердження стандарту вищої освіти за спеціальністю 024 Хореографія для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти : наказ Міністерства освіти і науки України від 04.03.2020 р. № 358. URL: <https://osvita.ua/doc/files/news/718/71860/024-choreografia-B.pdf> (дата звернення: 03.04.2026).
7. Про затвердження стандарту вищої освіти за спеціальністю 024 Хореографія для другого (магістерського) рівня вищої освіти : наказ Міністерства освіти і науки України від 04.03.2020 р. № 359. URL: <https://arts.gov.ua/wp-content/uploads/2021/09/024-choreografia-magistr.pdf> (дата звернення: 03.04.2026).
8. Ростовська Ю. Теорія і практика формування професійних переконань майбутніх викладачів хореографії: монографія, 2-е видання. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя. 2024. 122 с.
9. Сивоконь Ю. М., Печененко М. В. Інноваційні технології як засіб оптимізації процесу викладання класичного танцю. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. 2022. № 207. С. 304–309. DOI: <https://doi.org/10.36550/2415-7988-2022-1-207-304-309>
10. Тараненко Ю. Сучасні стратегії підготовки хореографів та реалізація їх на практиці. *Теоретико-методологічні аспекти фахової підготовки майбутніх учителів мистецьких дисциплін: здобутки, проблеми та перспективи* : колективна монографія / за ред. А. І. Омельченко. Львів-Торунь : Liha-Pres, 2025. С. 124–139.

References

1. Hovorchenko, S. (2025). Tsyfrovі instrumenty v osvithnomu protsesi khoreohrafiі: intehratsia u vyshchu mystetsku osvitu [Digital instruments in educational process of choreography: integration in higher artistic education]. *Pedahohichna academiya: naukovі zpyisky – Pedagogical academy: scientific notes*, 21. <https://doi.org/10.5281/zenodo.16741666> [in Ukrainian].

2. Dobroliubova, N. V. (2021). Formuvannia hotovnosti maibutnikh vykladachiv khoreografii do zastosuvannia informatsiino-komunikatyvnykh tekhnolohii u profesiinii diialnosti [Formation of preparedness of future choreography teachers for the application of information-communication technologies in professional activity]. *Candidate's thesis*. Kharkiv [in Ukrainian].
3. Kryvun, N. (2025). Vykorystannia tsyfrovnykh tekhnolohii pid chas pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv mystetskoho napriamu v umovakh onlain-navchannia [Utilization of digital technologies during training of future professionals of the artistic area in conditions of online-learning]. *Teoretyko-metodolohichni aspekty fakhovoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv mystetskykh dystsyplin: zdobutky, problemy ta perspektyvy – Theoretical-methodological aspects of professional training of future teachers of artistic subjects: achievements, issues and perspectives* (pp. 155–168). Lviv-Torun: Liha-Pres [in Ukrainian].
4. Pastukhov, O. A. (2022). Khoreografichna osvite onlain: za i proty [Choreographic education online: pros and cons]. *Visnyk Natsionalnoi Akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv – Gazette of the National Academy of Managing Personnel in culture and arts*, 4, 55–60 [in Ukrainian].
5. Zakon Ukrainy «Pro Vyshchu Osvitu» [The Law of Ukraine «About Higher Education»] (since 01.07.2014) № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (date of application 29.03.2026). [in Ukrainian].
6. Pro zatverdzhennia standartu vyshchoi osvity za spetsialnistiu 024 Khoreografia dlia pershoho (bakalavrskoho) rivnia vyshchoi osvity: nakaz Ministersyva osvity i nauky Ukrainy [About adoption of the standard of higher education in specialty 024 Choreography for the first (Bachelor's) level of higher education: Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine] (since 04.03.2020), № 358. URL: <https://osvita.ua/doc/files/news/718/71860/024-choreografia-B.pdf> (date of application 03.04.2026) [in Ukrainian].
7. Pro zatverdzhennia standartu vyshchoi osvity za spetsialnistiu 024 Khoreografia dlia druhoho (mahisterskoho) rivnia vyshchoi osvity: nakaz Ministersyva osvity i nauky Ukrainy [About adoption of the standard of higher education in specialty 024 Choreography for the second (Master's) level of higher education: Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine] (since 04.03.2020), № 359. URL: <https://arts.gov.ua/wp-content/uploads/2021/09/024-choreografia-magistr.pdf> (date of application 03.04.2026) [in Ukrainian].
8. Rostovska, Y. (2024). Teoriia i praktyka formuvannia profesiynykh perekonan maibutnikh vykladachiv khoreografii: monohrafia, 2-e vydannia [Theory and practice of the formation of professional beliefs of future teachers of choreography: monography, 2nd edition]. Nizhyn: Nizhyn Mykola Gogol State University [in Ukrainian].
9. Syvokon, Y. M. & Pechenko, M. V. (2022). Innovatsiini tekhnolohii yak zasib optymizatsii protsesu vykladannia klasychnoho tantsiu [Innovative technologies as a means of optimization of the process of teaching classical dance]. *Naukovi zapysky. Seriya: Pedagogichni nauky – Scientific notes. Series: Pedagogical sciences*, 207, 304–309. <https://doi.org/10.36550/2415-7988-2022-1-207-304-309> [in Ukrainian].
10. Taranenko, Y. (2025). Suchasni stratehii pidhotovky khoreografiv ta realizatsiia yikh na praktytsi [Modern strategies of training choreographers and their practical realization]. *Teoretyko-metodolohichni aspekty fakhovoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv mystetskykh dystsyplin: zdobutky, problemy ta perspektyvy – Theoretical-methodological aspects of professional training of future teachers of artistic subjects: achievements, issues and perspectives* (pp. 124–139). Lviv-Torun: Liha-Pres [in Ukrainian].

Rostovska Y. O.

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor
Associate Professor of Department
of Musical Pedagogy and Choreography
of Nizhyn Mykola Gogol State University
rostovskaya.ya@ndu.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0002-0910-117X>

DIGITAL STRATEGIES OF MODERNISATION OF METHODOLOGICAL TRAINING OF FUTURE CHOREOGRAPHY TEACHERS IN THE INSTITUTIONS OF HIGHER EDUCATION

Relevance of the study. The article is devoted to the topical issue of updating the methodological base of training future choreography teachers through digital integration in higher education institutions. The introduction of electronic educational resources in modern crisis conditions becomes a strategic factor in the continuity of education and guarantees stable training of competitive specialists.

Main objective of the study. The purpose of the study is a comprehensive analysis of possible ways to modernize the professional training of future choreography teachers in higher education institutions based on the use of innovative digital tools.

Methodology. The study used methods of terminological analysis, system analysis; comparative analysis, and methods of systematization and theoretical generalization of scientific sources on the problem of modernization of professional training of future choreography specialists using digital technologies. The method of terminological analysis was used to clarify the content of the concept of «competence». The method of system analysis allowed us to consider methodological training as a holistic system that is transformed under the influence of digitalization. Through comparative analysis, we were able to compare traditional methods of teaching choreography and innovative digital approaches. The use of systematization and theoretical generalization methods allowed us to conceptualize the obtained data and formulate final provisions. The presented research results are the product of a critical review of professional sources and the author's interpretation of current views on the problem.

Results and conclusions of the study. In the article The need to modernize the professional training of future teachers by integrating the latest technological technologies was substantiated. Leading scientific approaches to solving the problem of integrating innovative tools into the process of forming professional competencies of choreographer teachers were systematized. The normative interpretation of the concept of «competence» in accordance with the current legislation on higher education was studied. It was proven that the use of multimedia resources activates the mastery of the method and reveals the creative potential of applicants. By generalizing existing research, approaches to the digitalization of choreographic education were identified and classified. A comparative characteristic of traditional approaches and innovative solutions was carried out, which made it possible to identify the advantages of digitalization in the educational process.

Significance. The practical significance of the obtained research results lies in the fact that the described digital strategies for the modernization of methodological training can be integrated into the educational process of art faculties of higher education institutions in order to improve the quality of professional training.

Keywords: choreographic education, methodological training, modernization of higher education, digital toolkit, information and communication technologies.

Отримано редколегією / Received: 30.04.2026

Прорецензовано / Revised: 11.05.2026

Опубліковано / Published: 28.05.2026